

Čo je to posväcovanie štúdia?

Posväcovanie práce, štúdia, je ústredným bodom učenia svätého Josemaríu. Ale v čom konkrétne spočíva? Ako sa to robí a čo sa tým dosiahne?

10.01.2025

Začiatok príbehu, ktorý sa často opakuje

Z nejakého mechanizmu, ktorý možno ešte celkom dobre nechápeme, sa často stáva, že prvé

okamihy príbehov, ktoré tvoria náš život, zostávajú uložené v našej pamäti so zvláštnou silou, vďaka ktorej ich môžeme ľahko znovu prežiť.

Prvá návšteva v Centre Opus Dei môže byť jedným z takýchto príbehov. Každý z nás, každá z nás, si samozrejme uchováva svoje vlastné spomienky. No napriek takmer nekonečnej rozmanitosti skúseností nie je zriedkavé, že keď sa niekto podelí s nami o svoje prvé dojmy, reagujeme s určitou obdivnou úctou: „Veď presne tak to bolo aj u mňa!“

Áno, presne tak ako u mňa. Všetkých nás zrejme prekvapil ten zvláštny spôsob, akým sa tam ľudia správali k Pánovi vo Sviatosti oltárnej – kombinácia nadprirodzenej úcty, vrúcnej lásky a ľudskej blízkosti, ktorá nás okamžite upútala: „Toto je najdôležitejšie miesto: Oratórium; preto pozdravujeme Pána, keď

prichádzame, a rozlúčime sa s Ním, keď odchádzame.“

Rovnako nás prekvapili aj úsmevy ľudí, ktorých sme stretli pri prehliadke domu. Možno sme si pomysleli: „Čo sa tu deje? Tu je niečo iné.“ Niečo, čo sme nedokázali presne pomenovať, ale vďaka čomu sme sa tam cítili príjemne. Čoskoro sme zistili, že to miesto bolo viac ako len Centrum. Všetko, čo sme tam vnímali, sa dalo lepšie opísať slovom „rodina“ než akýmkoľvek iným výrazom. A práve v tom tkvie to niečo zvláštne: bola to rodina, ktorej sme sa aj my stali súčasťou. Preto sme sa tam cítili tak dobre.

Potom sme prišli do študovne. Sadli sme si, možno trochu nesmelo, aby sme nerušili ticho a pracovnú atmosféru, ktorá tam vládla. A vtedy... ďalšie prekvapenie! Videli sme knihy, počítače, poznámky, schémy – presne to, čo by človek

očakával na mieste určenom na štúdium. No na niektorých stoloch sme si všimli aj krížiky, obrázky Panny Márie... Bolo to trochu nezvyčajné. Možno sme ešte nikdy nevideli obraz Panny Márie vedľa študijných materiálov. Keď sme mali možnosť, diskkrétne sme sa obrátili na niekoho skúsenejšieho, aby nám vysvetlil túto zvláštnosť: „Počuj... a toto...?“

Novinka, že štúdium je niečo viac ako len študovať

A vtedy sme po prvýkrát počuli tú frázu: „Toto nám má pripomínať, že musíme posväcovať prácu, ktorá je teraz štúdiom.“ To bolo naozaj niečo nové. Možno sme chápali, že štúdium je niečo nevyhnutné, niekedy náročné, ale potrebné. Ale posväcovať ho? To je už veľký skok.

Posväcovať – pokračovali sme v premýšľaní – musí znamenať, že niečo sa približuje k Pánovi... Ale v

skutočnosti je to stále málo. To by bolo len povrchné priblíženie. Musí to byť niečo viac... že to niečo, moje štúdium, je pre Pána, ba dokonca, že patrí Pánovi!

Naozaj sme objavili niečo, čo bolo oveľa hlbšie, než sme si kedy mohli predstaviť, že sa môže skrývať v práci, v mojom štúdiu.

Štyri prístupy k posväcovaniu štúdia

Postupom času sme sa v tejto novinke začali posúvať ďalej, osvojujúc si ju a objavujúc nové aspekty toho, čo znamená začleniť ju do nášho života.

1. Ak je moje štúdium pre Neho, potom sa nemôžem uspokojiť s tým, že budem študovať len tak, aby som si splnil povinnosť, ani s tým, že sa budem snažiť získať uznanie pre seba – to by sa podobalo klamstvu... Moje štúdium musí byť niečo dobre

vykonané, to najlepšie, čo dokážem; iba tak môžem povedať: Pane, toto je pre Teba.

Toto osobné zistenie sme si možno potvrdili, keď sme si počas chvíľky modlitby prečítali slová svätého Josemaríu, ktoré vyjadrujú to, čo sme intuitívne cítili:

„Nemožno zabudnúť, že dôstojná, ušľachtilá a čestná práca, v ľudskom zmysle, môže – a musí! – byť povýšená na nadprirodzený poriadok, čím sa stáva božským počínaním.“^[1]

2. Božské počínanie... presne tak! Moje štúdium už nie je len niečo pre Pána, ale je to niečo božské, jeho. A to je možné dosiahnuť len vtedy, ak mi s tým On pomôže... a ja sa budem snažiť študovať a pracovať tak, ako by to robil On sám. Mám pred sebou ešte cestu... ale necítim sa odradený, pretože toto je... mimoriadne! Nie je moment, kedy by som nemohol byť s

Ježišom; nikdy by som si to nebol pomyslel. Myslel som, že sa to dá iba pri modlitbe, na Svätej omši... A predsa, koľko toho je tu skrytého, ukrytého, čo som predtým nevedel vidieť.

3. Pozri sa ešte na toto: ak počas štúdia môžeš byť s Pánom, znamená to, že svoje štúdium môžeš premeniť na niečo veľmi podobné rozhovoru s Ním:

„Hodina štúdia pre moderného apoštola je hodina modlitby“^[2]. Ale nerob si starosti, toto všetko je súčasťou toho božského objavovania, ktoré máme postupne odhaľovať...^[3]

4. Možno si jedného dňa, po mnohých chvíľach štúdia na tom istom mieste, všimol niečo, čo bolo súčasťou výzdoby a čo si už predtým videl, ale teraz to hovorilo viac: **kríž, obraz Panny Márie a MANDATUM NOVUM (Nové prikázanie vám dávam...)**^[4]. A všetko do seba

zapadlo, všetky časti skladačky:
úsilie, láska, Kristus a vždy
spoločnosť našej Matky.

Posväcovať prácu, posväcovať
štúdium: skutočná výzva...

[1] Sv. Josemaría, *VyhŇa*, č. 687.

[2] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 335.

[3] Sv. Josemaría, *Kázeň Vrucne
milovať svet*, č.114.

[4] Slová Pána z Evanjelia podľa
svätého Jána, ktoré zvyčajne zdobia
študovne Centier Opus Dei.